

"... לפיכך נתכנס ונלמד, אנו חברי יחד... ויהודי ארצות אחרות..."

את שבוע העצמאות פתחנו ביחד בלימוד מיוחד. לימוד מרגש ואחר בבית המדרש שלנו.

לפני שבעים שנה, בערב הקמת המדינה נכתב הטקסט המכונן של החברה הישראלית, מגילת העצמאות. הטקסט הישראלי היחיד שחתומים עליו מכל קצוות הקשת הפוליטית של אותם ימים. מאותו יום ועד היום, עדיין לא הוסכם על טקסט בהסכמה רחבה כמוהו. טקסט שהוא מייצר מציאות. שלפניו, לא הייתה מדינה ולאחריו קמה המדינה. מדינה שהפכה מחזון למציאות.

ייחודיותו של הטקסט הזה נעוצה בתהליך כתיבתו. הטקסט התחיל להיכתב בערב פסח והיו לו לפחות שש עשרה טיוטות שונות. כל טיוטה, כל כותב, ביטא את השקפת עולמו לגבי המדינה שבדרך. היום, כשאנחנו קוראים את המגילה, אנחנו יכולים לגלות את הגוונים השונים, ההתלבטויות וסוגיות המחלוקת שמצויות בחברה הישראלית עד היום.

אחד הביטויים השנויים במחלוקת המצויים במגילה הינו הביטוי "יהודי ארצות אחרות". השאלה המתעוררת באופן חזק היא מיהם אותם יהודי ארצות אחרות? מה 'אחר' בהם? כיצד ה'אחרות' השפיע עליהם ועל השתלבותם בחברה הישראלית. עלו בלימוד מגוון התחושות בהקשר הזה - מי שחושב שהשיח כבר לא רלוונטי **ומי שדורש לקיימו ולספר את סיפורו לדורות הבאים כדי שנוכל לתקן ושנדע להכיל את האחרים.**

אני באה ממשפחה כזו, השייכת ל"יהודים האחרים". סבא וסבתא שלי הגיעו ארצה ממצרים. הם לא היו חלק מ'שארית הפליטה' אלא הגיעו מארצות 'אחרות'. סבא שלי, כדי לבטל את אחרותו, נמנע מלדבר ערבית, אף ששלט בה היטב. הדגיש תמיד את מוצאו האיטלקי ותיאר בהומור רב את סיפורי הגבורה שבשלם הגיע ארצה (לסיפורי הגבורה האלה קוראים בחברה הישראלית – עסק הביש). היום, כחמישים שנה אחרי, אני מרגישה שאני כנכדה מתחילה להתחבר לשורשים הללו. לחשוף ולגלות אותם נדבך אחר נדבך, להתגאות בהם. להתגאות ב'אחרות' הזו שיש למסורת המזרחית להציע.

גם אחרים שיתפו בסיפוריהם בלימוד שהיה לימוד אמיץ מכל צד שלקח בו חלק. הפתיחות והסובלנות הזו לא מובנים מאליהם אף שהם נראים טבע שני לנו בקהילה.

ברוח זו, במגילה נכתב "יהודי ארצות אחרות". נכון, ניתן לדרוש זאת לגנאי ולומר כי אלו שלוש המילים היחידות במגילה שנשארו ליהודים שאינם מאירופה וכי הן מבטאות את היחס לעולים בראשית המדינה. אך אפשר גם אחרת. ניתן כיום להתבונן אחורה בסלחנות ולדרוש מהמילים קריאה מחודשת. **לדרוש את 'יהודי ארצות אחרות' לשבח ולומר – כולנו יהודי ארצות אחרות.**

היום, אנחנו חזקים מספיק כחברה לעמוד מול האחרות הזו ולחבק אותה. לשמוח על השוני בין העדות, המגזרים והתרבויות השונות שאנו מביאים איתנו. להעצים את האחרות הזו ולחגוג אותה. שבעים שנה למדינת ישראל ושבעים פנים לעם היהודי. אין סיבה לבטל את האחרות ולכאוב אותה. בואו נשמח בה ונפתח את הדלת לכל האחרים שבאו ולכל אלה שעוד יבואו.

כולנו, יהודי ארצות אחרות.

איילה דקל, חברת הנהלה